

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

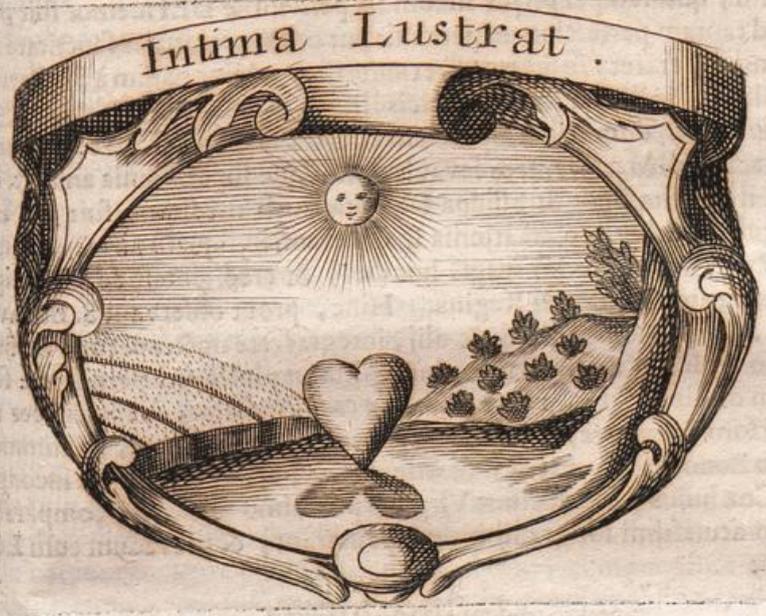
VD18 15312348

Consideratio LX. Mater Amoris & Doloris instruit nos, quomodo semper in præsentia Dei ambulare debeamus. Emblema. Sol altissimus Cor adamantin[u]m intimè penetrans, & radiis suis pervadens cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LX.

Mater amoris & doloris instruit nos, quomodo semper in praesentia DEI ambulare debeamus.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: Psal. 15. 8,

1. **V**is scire anima Christiana, compendiosissimam ad caelum viam, fontemque omnis perfectionis? Audi monitum, quod DEUS quondam servo suo Abrahamo dedit: *Ego DEUS Omnipotens: Ambula coram me, & esto perfectus;* supra quod Lyranus: *Ambula coram me, id est, ac si praesentialiter semper videres me, & esto perfectus.* O beata illa anima, quae ubique locorum DEUM praesentem veneratur, in hoc enim unico ac solo Bono consistit summa perfectionis, vera mentis requies, centrum-
 que

N.

Clem. Alex. que cordis nostri: *Hæc solùm ratione fit*, ait Clemens Alexandrinus, *ut quis nunquam labatur, si Deum sibi ipsi semper adesse existimet.* Neque ad superandas tentationes aliquid melius esse potest quàm ejusmodi præsentis ac videntis DEI memoria, unde Sapiens: *In omnibus vijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos.*

Et hoc est, quod pretiosissima Virgo & Mater amoris ac doloris suo exemplo nos docuit, cum inter mortales mortalis in hoc mundo versaretur, quæ semper etiam in somnis præsentia DEI memor fuit, unde ad tantam perfectionem pervenit, ut omnes creaturas sanctitate longissimè superaret: *Tu supergressa es universas.* Hinc passim à SS. Patribus & Theologis illa verba ex Canticis illi applicantur: *Ego dormio, & cor meum vigilat*, dum etiam sopitis inter dormiendum sensibus semper mentem ad DEUM præsentem levavit, illumque super omnia amavit. Imò tota illius vita jugis & assidua DEI præsentis meditatio fuit, si enim Angeli boni à primo creationis suæ instanti nunquam ab actuali amore DEI cessarunt, multò magis hoc dici, & credi potest de SS. Deipara Angelorum Domina & Regina. Hinc, prout observant S. Bonaventura, Divus Bernardinus & alij, integras ferè noctes orando & meditando traduxit, & quemadmodum Filius ut plurimum pernoctare solebat in oratione DEI, idque *secundùm consuetudinem*, ita & Mater minimi somni existens jugiter DEUM præsentem laudabat, cui summo & unico Bono unicè vacabat, & intendebat; quapropter non incongruè SS. COR hujus pretiosissimæ Virginis purissimo adamanti comparabis, quem acutissimi solis radij intimè penetrant, & pervadunt cum Lemmate;

Intima Iustrat.

2. Videtur mihi hæc pientissima Virgo post Christi Filij ad cælos ascensionem sicut heliotropium flos, qui non solum cælo sereno ad motum solis sese gyrat, sed etiam, quod maxime admirandum, cælo nubilo cum suo sole circumagitur; hinc rectè pro Lemmate huic flori inscribes illud ex Canticis Canticorum mutuatum: *Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus.* Talis, inquam flos & beatissima Virgo in hac terra inter mortales vivens extitit, unicè DEUM, Solémque Justitiæ, qui est Christus DEUS noster in omnibus respiciens, in cujus conspectu semper ambulabat, cujus gloriam unicè quærebat. Gulielmus Abbas prædicta Sponsæ Verba: *Ego Dilecto meo, & ad me conversio ejus*, perelegantè Matri dolorosæ adaptat; juvat hinc audire propria illius verba: *Planè,*

Planè, inquit, ego Dilecto meo per maternum commoriebar affectum, ita ut ejus in me martyrium redundaret, & quasi Commartyrem faceret. Ego tunc Dilecto meo ad declarandam mei in ipsum amoris quantitatem & ejus ad me tunc conversio facta est ad declarandam filialem ejus charitatem. Quantum enim me diligeret in ipso passionis articulo præclare ostendit, cum videns me piam Matrem & discipulum stantem, quem diligebat, ad me de cruce conversus dixit mihi: Mulier ecce Filius tuus, Discipulo autem: Ecce Mater tua. Planè illius ad me in tanta non falsorum acerbitate dolorum tam filialis conversio, quam filialem in me animum gereret, insigniter declarabat.

O tristis conversio & sanguinum Sponsi & Sponsæ sanguinum: Ego Dilecto meo, & ad me conversio ejus. Sed neque post Filij sui in cælum ascensionem hujus sui crucifixi Amoris Mater amoris & doloris oblivisci poterat, sed semper eum quasi recens pendentem in cruce, vel in sepulchro jacentem contemplata est: unde docet Sophronius ^{Sophon. ser. de Assumpt.} antiquus: *Eam præ nimio amore in loco, quo sepultus est, habitasse credimus, quatenus pijs pasceretur internus amor obtutibus, non quod jam viventem quæreret cum mortuis, sed ut suis consolaretur aspectibus, & quem genuerat, mentis complectebatur amplexibus. Amor Christi desiderium pariebat, desiderium verò gliscens quasi novis reparabatur ardoribus. O si ita versaretur in memoria nostra DEUS ubique præsens, & Christus JESUS & hic crucifixus, quemadmodum fuit in assidua contemplatione & in conspectu dolorosæ Matris, quàm citò perfecti essemus. Sed nos miselli similes sumus struthioni sublime non sapienti, qui, cum grandis sit corpore & capite parvo, ac quasi anserino, cum imminet ipsi vitæ periculum, caput solum in arena, aut in gramine abscondere assollet, putans sic à nemine se conspici, cum ipse neminem videat; cujus stolidam naturam etiam perdix imitatur, in adventu aucupis caput in cæspite occultans; ita & pueri ac infantes ludere consuescunt, caput velo, aut oculos manu obvolvunt, sic à nullo se deprehendendos autumant. O pessimus ludus: Nemo nos videt! ergo qui plantavit aurem, ^{Dan. 13. 20.} non audiet, aut qui vinxit oculum, non considerat? ^{Psal. 93. 9.}*

3. Recordor hinc gloriosissimi, juxta ac pientissimi Imperatoris Leopoldi Primi, qui pro suo Symbolo aquilam elegit ad cælum volantem, oculisque irretortis radiantem solem contemplantem, cui hanc ex Vate Regio mutuatam inscripsit epigraphen: *Oculi mei semper ^{Psal. 24. 15.} ad Dominum.* Alludebat prudentissimus Imperator ad varios illos casus, rerumque discrimina, quibus, dum imperabat, erat obnoxius,

ex quibus tamen omnibus periculis, quia DEO suo unice confidebat, eumque presentem ubique veneratus est, misericorditer eructus est; unde merito cum Davide cantare poterat: *Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos*; & in alio loco: *Providebam Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dexteris est mihi, ne commovear.*

O pietissima Virgo! non à veritatis tramite aberrabo, si te simili aquilæ immotis oculis DEUM & Justitiæ Solem in hac terra contemplanti, comparavero, ita ante me fecit Mellifluus tuus Bernhardus, qui te aquilæ grandi magnarum alarum assimilavit, quæ licet corpore in terra degebas, mente tamen semper in cœlo apud Dilectum tuum hærebas: *Omnis MARIÆ adio*, ait S. Antoninus, *Et intentio semper fuit intenta in DEO.* Proinde rectè cum Psalte dicere poteras: *Oculi mei semper ad Dominum*; longè felicior illâ Sabâ Reginâ, quæ se beatam existimabat, eò quòd Salomonis Regis sapientissimi presentia, aspectu & familiari colloquio frui potuit. O quantò feliciores, pretiosissima Mater, quæ quotidie per annos triginta & amplius speciosam formâ præ filiis hominum, qui infinitis plus est quàm Salomon, præfens videre, contemplari, & cum eo, tanquam Mater conversari poteras: *Toties*, ait Mellifluus, *MARIA Filium audivit non modò turbis loquentem in parabolis, sed & Discipulis seorsim Regni DEI mysteria revelantem: Vidit miracula facientem, vidit deinde in cruce pendentem: Vidit expirantem, vidit resurgentem, vidit ascendentem, &c.* Et licet nunc ille in cœlum abiisset, attamen cum Vate Jessæo ei peculiari modo Virgo dicere poterat: *Adhæsit anima mea post te.* O si tali modo & anima nostra adhæreret presenti ubique DEO, qui nobis juxta Doctorem Angelicum præfens est per essentiam, intimè nobis coexistendo, & omnia penetrando. Per potentiam, omnia in nobis operando: *In ipso enim vivimus, movemur & sumus.* Et per presentiam, omnia etiam minutissima perspiciendo, & perlustrando; ita Apostolus: *Non est enim ulla creatura invisibilis in conspectu ejus; omnia autem nuda & aperta sunt oculis ejus.* Supra quod præclare Doctorum Phoenix S. Augustinus: *DEUS*, inquit, *totus oculus est, totus manus est, totus pes est. Totus oculus est, quia omnia videt; Totus manus est, quia omnia operatur; totus pes est, quia ubique est.*

4. O si ita Petrus DEUM ubique locorum presentem considerasset, & Christi lateri fidelis semper comes adhæsisset, nunquam amantissimum Dominum ac DEUM suum negasset: *At ille negavit coram omnibus*

nibus dicens: *Nescio, quid dicis.* Rationem eruit Divus Ambrosius ex *Matt. 26. 53.*
 illis Evangelistæ verbis: *Petrus autem sequebatur eum à longè.* Supra *S. Ambros.*
 quod sanctus ille Ecclesiæ Doctor ita commentatur: *Benè à longè seque-*
batur, eum proximè negaturus; neque enim negavisset, si Christo proximè
adhæssisset; & ecce quamprimum presentem Christum iterum habuit, flevit
amare. En quàm necessaria sit nobis DEI ubique præsentis memoria:
 Certè, subintrat hîc S. Hieronymus, *si cogitaremus DEUM videre, & esse*
presentem, nunquam, quod ei displicet, faceremus. Et paulò post: *Me. 1. 3. sup.*
memoria DEI excludit cuncta flagitia. *Ezech. c. 3.*

O si filius ille prodigus semper in conspectu Patris sui ambulasset,
 nunquam ad tantam miseriam devenisset, ut inter porcos de filiquis ma-
 Jesuadam famem cuperet extinguere: *Et cupiebat implere ventrem suum*
de siliquis, quas porci manducabant, & nemo illi dabat. *Luc. 15. 16.*
 Rationem assi-
 gnat Magnus Aurelius Augustinus: *Adverte, inquit, profectus est in*
regionem longinquam; & quænam illa regio longinqua? Regio longinqua,
pergit idem sanctissimus Pater, oblivio DEI est, fames verò in regione illa
est indigentia verbi veritatis. En hîc miserandum peccatoris statum, qui
 dum præsentia DEI obliviscitur, & peccando Patrem suum Cœlestem
 deserit, in regionem longinquam abit, dum à regno DEI ad regnum
 diaboli, & à cœlo ad gehennam transit, ubi in æternum famem patie-
 tur ut canis: *O quàm profunda cæcitas, exclamat Cassiodorus, DEUM*
ante oculos non habere! *Cassiod. super*
Psal. p. v. 26.

O si illi Judæi execrandi ac impij Deicidæ Divinissimam JESU fa-
 ciem, in quam desiderant Angeli prospicere, in domo Caiphæ meliùs
 considerassent, & non tam turpi obduxissent velo, fortè nunquam Re-
 gem gloriæ crucifixissent: *Et velaverunt eum,* ait S. Lucas: *Et cœperunt*
quidam, ait S. Marcus, conspuere eum, & velare faciem ejus. *Luc. 22. 64.*
Marc. 14. 65. Ad quid,
 oro, scelerati Divinam illi Christi faciem obscæno velo obduxerunt?
 Responder S. Hieronymus, *quia majestas Christi radiabat in vultu, &*
Janfenius apud Cornelium, ut sic eum liberius verberarent, & vexarent,
ut Divino vultu ejus & oculis absterrentur, & coërcerentur. *Cornel. in*
Matt. 26. 68.

Ita quoque, subintrat hîc S. Augustinus, faciunt mali, tepidi, &
 impij Christiani, qui liberiori se vitæ dedunt, velléntque DEUM cæcum
 esse: *Dixerunt enim in corde suo: Oblitus est DEUS, avertit faciem suam,*
ut videat in finem. Tales perversi Christiani ipsis Paganis, Gentilibus
 pejores de novo exspuunt in faciem JESU, & colaphis eum cædunt,
 tanquam præsentiam ejus exterminantes, & repellentes. Ita citatus sanctus
 Augustinus.

5. De Ophni & Phinees duobus filijs Heli summi quondam in Le-
2. Reg. 2. 12. ge Sacerdotis & Judicis habet Scriptura: *Porro filij Heli, filij Belial, ne-*
Mendoza in *1. Reg. 2.* *scientes Dominum.* Et quomodo, dices, poterant nescire Dominum,
 qui Gentiles non erant, nec in fide Conditoris errabant, imò qui & alios
 re Dominum? Observat hic Mendoza, quòd duplex DEI sit notitia,
 speculativa & practica; speculativè ergo DEUM hi duo nequam filij
 Heli cognoscebant, sed non practicè, dum vivebant, quasi non esset
 DEUS, quia sacra ejus prophanabant, Legem proculeabant, Sacrifi-
 cia violabant: *Sic agebant, ait Mendoza, ut agunt illi, qui nesciunt Do-*
minum.

Heu! quot etiamnum in hoc infelici sæculo reperies Christianos,
 qui quidem Speculativam DEI habent notitiam, eumque ubique præ-
 sentem, & intima cordis lustrantem profitentur, sed non practicam,
 dum in praxi ejus præcepta iniquâ contemnunt præsumptione, hinc ad
 omnem impietatem sibi laxant habenas; causa omnium horum malorum
 prima est: *Quia non proposuerunt DEUM ante conspectum suum; & inde*
Psal. 53. 5. *fit, ut abundet iniquitas, quia refrigescit charitas & DEI oblivio.* Erdic,
Mat. 24. 12. *obsecro, sodes, unde tot perverſi Libertini? tot Catholici, qui nec frigi-*
Apoc. 3. 10. *di nec calidi sunt, digni, ut ab ore Christi evomantur? Unde tot frau-*
 des politicorum, injusticiæ tribunalium, libidines in omni sexu? Hor-
 ret animus, dum considerat, quòd hæc lues pestilentissima orbem penè
 inficiat universum, & repleat infernum. Quot laborant crassâ igno-
 rantia articulorum fidei, quos explicite scire & credere tenentur? Quot
 incurij suæ vivunt salutis, toti intenti captandis vanis honoribus, fabri-
 candis ædibus, colendis agris, vineis, hortis, colligendis divitijs: Quot
 in continuis sordescunt rixis, litibus & odijs immortalibus, ut raro de
 DEO ubique locorum præsentem & de vita æterna cogitent? O Christi-
 ni! si tamen hoc nomine digni estis, de quibus justè conqueritur DEUS:
Jerem. 2. 32. *Populus meus oblitus est mei, diebus innumeris.* Ah miseri! evigilate
 aliquando.

6. Adam generis humani Proto- Parens, ubi peccatum admisit,
 inter densas arborum umbras in paradiso se occultavit: *Abscondit se Adam*
S. Chrysof. *et uxor ejus à facie Domini.* In quem Scripturæ locum Divus Chryso-
ho. 37. in Gen. *stomus: Vide, inquit, quàm insipienter faciat peccatum, abscondere se ten-*
 tat à DEO, qui ubique præsens est. Heu quoties miseri nepotes, hujus
 nostri Proto- Parentis imitamur insaniam.

S. Ambr. l. 2. arte quærebat: Parca erat, ait S. Ambrosius, ad loquendum, studiosa ad de Virginib. legendum, intenta ad operandum, nunquam otio dedita: Summo manè,

Drexel. de Refs B. V. c. 8. §. 1. ait Hieremias Drexelius, ad sanctissimas occupationes redijt. Primus omnium labor precari, in templo & Divino cultui adesse usque ad horam nonam (nostratum horarum methodo) inde labor & opus, nere, sarcire, lanam facere, linea & serica templo parare, atque hoc usque ad horam tertiam pomeridianam seu vesperem. Inde lectio & precatio iterum eam tenuit, dum Angelus adsuit, à quo cibum accepit. Hinc constans est etiam celeberrimorum Scriptorum assertio, eam Christi tunicam inconsutilem & desuper contextam per totum, quam milites sub cruce non audebant in partes scindere, artificiosâ manu elaborâsse; item & mappam illam, quâ Christi mensa in suprema cœna erat contexta, super quam & SS. Eucharistiæ Sacramentum institutum est, quam SS. Deipara artificiosè intertis lilijs adornavit, quæ etiam hodie Ulyssipone in templo Societatis JESU religiosè asservatur. Mitto alia, quæ B. Virgo proprijs manibus elaboravit, de quibus plura R. P. Antonius Spinellus S. J. in Throno Deiparæ. Ex quibus, subinferes, luculenter rerum consideranti apparet, beatissimam Virginem non potuisse semper & assiduò orare.

Walterus de triplici cœna. l. 3. c. 38

Spinell. c. 29

Beda apud Cornel. hic in Luc. 18. 1.

Psal. 15. 8.

Eccli. 24. 14.

2. Paral. 19. 6.

Seneca ep. 10.

Hebr. 11. 21.

Esth. 5. 2.

Ad propositum responderet Venerabilis Beda: *Semper orat, qui semper secundum Deum operatur*, illumque in omni loco præsentem veneratur, quod peculiariter, imò & primariò fecit pretiosissima Dei Mater, continuè in conspectu Dei ambulans, & operans, mente assiduè ad Deum erectâ: *Providebam Dominum in conspectu meo semper.* O anima Christiana! disce hîc à Matre amoris & doloris, quomodo cautè te oporteat ambulare, & semper stare in conspectu Dei, quæ de seipsa ait: *In habitatione sancta coram ipso ministravi.* Proinde omnia secundum illius exemplar summa cum diligentia operaberis, quia propter Deum facis, & in conspectu ejus laboras: *Videte*, dicebat quondam pientissimus Rex Ezechias ad Regni sui Ministros, *quid faciatis... Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite.* Quod & gentilis Seneca agnovit, dum dixit: *Sic vive cum hominibus, tanquam Deus videat; sic loquere cum Deo, tanquam homines audiant.*

8. Cæterum sæpiùs B. Virgo per virgam à Spiritu S. præfigurata est. Primò per virgam Josephi Ægyptiorum Pro-Regis, quam Jacob moriens humiliter venerabatur: *Adoravitque fastigium virgæ ejus.* Secundò per virgam Assueri, quam Rex super Esther Reginam in singulare benevolentia signum extendit: *Quæ accedens osculata est summitatem virgæ ejus.* Tertiò per virgam Aaronis florentem & tot patrantem prodigia:

gia: Invenit germinasse virgam Aaron in domo Levi; Et turgentibus gem- Num. 17. 8.
 mis eruperant flores. Quarto per virgam, quæ Davidem in omni sua tri-
 bulatione consolata est: Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt; Psal. 22. 4.
 & denique per virgam, quam Prophetarum Princeps Isaias in spiritu
 prævidit, ex qua floridus Nazaræus & verus flos campi, qui est Christus
 Deus noster, prodiret: Et egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice Isa. 11. 1.
 ejus ascendet. Et cur torques, haud immeritò quæres, B. Virgo virgæ af-
 limilata est? Respondet S. Antoninus: Dicitur autem B. MARIA Vir- S. Antonin.
 ga, quia semper recta fuit, nunquam inclinata ad terrena, sed semper recta part. 4. tit.
 ad cælum; solet enim virga nunquam deorsum crescere, & in terram 15. c. 24. §. 4.
 descendere, sed semper cælum versùs se erigit; ita SS. Deipara, vult di-
 cere S. Antoninus, non ad ista terrena & transitoria se inclinavit, sed
 semper ad instar rectissimæ virgæ ad Deum, tanquam ad ultimum suum
 finem se erexit, semper ambulans in conspectu ejus: Providebam Domi- Psal. 15. 8.
 num in conspectu meo semper: Unde omnia benè & rectè fecit, fueruntque
 ejus operationes tum activæ tum contemplativæ perfectissimæ, & quia
 oculus ejus erat simplicissimus, idè & totum corpus erat lucidissimum.

Vide ex his, & considera, anime mi! quomodo præsentis Dei me-
 moria hominem ducat ad omnem perfectionem; si vis ergo perfectior
 esse, quàm hactenus fuisti, juxta exemplar dolorosæ Matris & aliorum
 Sanctorum Deum ubique tibi præsentem cogita: Ambula coram me, & Gen. 17. 1.
 esto (plures interpretantur) & eris perfectus. Hæc memoria præsen-
 tis ubique Numinis Eliam ad tantum sanctitatis gradum evexit, ut vi-
 vus in curru igneo per turbinem in cælum raperetur, cui familiare fuit:
 Vivit Dominus, in cuius conspectu sto. Hunc Magistrum secutus est Di- 3. Reg. 17. 1.
 scipulus optimus Elisæus, qui & ipse ubique Deum præsentem reveri-
 tus est: Vivit Dominus exercituum, in cuius conspectu sto. Henoah quia 4. Reg. 3. 14.
 ambulavit cum Deo, hoc est, prout exponit Cornelius, quia tam sanctè
 & piè vixit, quasi Deum semper præsentem præ oculis haberet, vivus
 ab Angelis in paradysum translatus est: Et non apparuit, quia tulit eum Gen. 5. 24.
 Dominus. Jeremias inter tot decumanos persecutionum ac tribulatio-
 num fluctus temper Deum sibi præsentem cogitabat: Dominus mecum est, Jerem. 20. 11.
 tanquam bellator fortis. Finio cum seniore Tobia: qui moribundus filio
 suo hoc inter alia salutare monitum dedit, quod & tibi, optime Lector, Tob. 4. 6.
 omnibus viribus inculco: Omnibus autem diebus vitæ tuæ in mente habeto
 Deum, & cave, ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præ-
 cepta Domini Dei nostri, &c. Hoc fac, &

vives.

Q99 2

CON-

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN